

РЕШЕНИЕ

№ 4027

гр. София, 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 15.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **3943** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС.

Образувано по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление[жк] [улица] срещу ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка ФК-С985-0040145 от 23.03.2021г. на Началник отдел „Оперативни дейности“-ГУ“ФК“ при ЦУ на НАП -С., с която е постановено запечатване за срок от 14 дни на търговски обект млекарница „Р.“, находяща се на пазар „К. село“.

По изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, се моли същата да се уважи. Твърди се, че е нарушен чл.6 от АПК, тъй като с мярката се засягат в по-голяма степен правата на адресата отколкото е необходимо за целта на принудата. Сочи се, че затварянето на обекта ще се отрази неблагоприятно на дейността на търговеца вкл. и защото част от стоките са малотрайни и ще се наложи бракуването им, поради невъзможността за съхранението им. Подчертава се, че няма данни дружеството с визираното деянието да е прикривало приходи. В същинската част на жалбата -не се оспорва неиздаването на касовия бон от служителката Е. Г., но се обяснява с обстоятелството, че е обработвала и поръчка от друг клиент, както и е имало доставка на стока, която същата е бързала да прибере с оглед епидемиологичната обстановка. Твърди се, че не ѝ е била дадена възможност да реагира и да издаде касов бон. От друга страна – в заключителната част –се визира, че не е доказано твърдението за неиздаден касов бон. Посочва се, че на служителите от управителя изрично е указано винаги да издават касов бон, както и че същият не може да упражнява непрекъснат контрол. На следващо място се визира, че наложената

ПАМ е вид принуда, поради което следва да се прецени внимателно дали съответства на целта на закона. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание –жалбоподателят поддържа жалбата си чрез адв.Б..

Ответната страна чрез юрк.Й. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, в срок /подадена е на 20.04.2021г. при връчване на 14.04.2021г./, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

На първо място се установява, че заповедта е постановена от компетентен орган. Същата е издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП-С. на основание чл.186 и чл.187 от ЗДДС като съгласно първата разпоредба заповедта се издава от орган по приходите или от упълномощено от същия лице. Видно от ЗНАП –чл.7 т.3 началниците на отдели са органи по приходите, поради което се прави извода, че въз основа на закона –ответникът е компетентен да издаде оспорената заповед. Отделно в заповедта има позоваване и на заповед №ЗЦУ-1148 от 25.08.2020г. на ИД на НАП, която е приложена на л.26 по делото и видно от която ИД на НАП упълномощава в т.1. началниците на отдели „ОП“ да издават процесната ПАМ, както и персонално е приложена заповедта за ответника Л.Х. на л.27.

При последваща проверка за законосъобразността на заповедта, СЪДЪТ не констатира в производството, да има допуснато процесуално нарушение. Заповедта е мотивирана. В същата са изложени фактически основания -посочено е, че на 11.03.2021г. в 10,40ч. е извършена проверка на търговския обект, стопанисван от търговеца и представляващ млекарница като за покупката на 1бр. питка кашкавал на стойност 5,60лв. не е издаден касов бон. Установено е също, че има работещо фискално устройство, като след разпечатване на КЛЕН за деня продажбата не е отразена. Обобщено е, че е допуснато нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, която вменява задължения за търговците да отчитат извършените покупки чрез ФУ и да издават касов бон. Визирано е, че нарушението е установено от протокола за проверка, поради което е наложена мярката на основание чл.186, ал.1б.„а“ от ЗДДС –запечатване на обекта за срок от 14 дни. Касателно продължителността на срока –има изложени от ответника изрични мотиви, че същият е съразмерен на тежестта на деянието, както и е съобразен с целта, вложена от законодателя –да има превенция, да се преустанови лошата практика и търговецът да промени поведението си. Допълнено е, че регламента в нормата на чл.118, ал.1 от ЗДДС е доразвит в чл.25, ал.1 на Наредба №Н-18/13.12.2006г., видно от който - фискална бележка следва да се издаде при извършване на плащането. Отражено е, че жалбоподателят подада в обхвата на чл.3, ал.1 от Наредбата, поради което същият е длъжен при направената покупка да издаде фискален бон.

СЪДЪТ констатира, че изложената правна рамка не е спорна за страните вкл. за жалбоподателя, който изначално в жалбата е посочил, че не оспорва извършеното деяние. Следва да се посочи, че съдът е указал на оспорвания доказателствената тежест вкл. ако твърди, че е издал касов бон да го установи или че не е извършена покупката, за което доказателства не са ангажирани. Указал е в съдебното заседание на 15.06.2021г., че обясненията на лицето Е. Г. на л.25 -продавач в обекта –ще се

ползват в съдебното производство на основание чл.43 вр. с чл.171, ал.1 от АПК и в тази връзка други доказателства не са били представени. Следователно по отношение на този факт – съдът намира, че покупката е безспорно доказана, плащането ѝ, както и неиздаден касов бон за същата, което се установява и от разпечатката от фискалното устройство. Ирелеватно е по какви причини не е издаден касов бон освен, ако не се касае за събитие като крайна необходимост. Посочените обстоятелства не са от тази категория, а са защитна теза. Въпрос на организация на работа е кога да се прибере доставената стока и кога да се обслужи клиента. Преустановяването на приемането или подреждането на доставката, за да се обслужи клиент /дори да е зявил, че бърза, каквито данни няма/– освен да му се подаде продукта и да се получи сумата, евентуално да се върне ресто- изисква и да се издаде касов бон –действие, което не отнема повече време от посочените други. Неотнормисими са доводите за това дали има издадено НП, както и как конкретно ще се отрази затварянето на дейността на търговеца. В действителност мярката е крайна, но законодателят при изложената фактическа и правна обстановка –не допуска алтернативен вариант. За неиздаден касов бон отговаря търговецът независимо каква на стойност и по вид стока продава. Самото затваряне няма елемент на изненада, поради което при евентуалното влизане в сила на заповедта- търговецът може да реорганизира дейността си вкл. и при съхраняването на стоката и регулирането на доставките преди това. Затварянето - може да се отрази върху последващия оборот, но това може и да стане при затваряне през периода на функциониране на търговеца по каквато и да е друга причина напр. ремонт. Не се изисква и да се установи от ответника, тъй като не е част от фактическия състав - това, че се укриват доводи. Посоченото е индиция следваща от факта на неиздаден касов бон, както и е последица, която ответникът с наложената ПАМ цели да избегне. От друга страна видно е, че по данни на ФУ наличността е 127, 52лв., а установената фактическа наличност е 381,66лв., при въведени сутринта в касата 120лв. или разликата е 134,14лв., за които няма обяснение.

СЪДЪТ не споделя и довода на страната, че няма конкретни мотиви вкл. и касателно срока. Максималният срок по чл.186, ал.1 от ЗДДС е 30дни, поради което съдът намира срока от 14-дни за обосноваван. Същият не зависи от стойността на покупката и от това дали деянието за първи път или системно е извършено от търговеца. Безспорно затварянето на обекта ще има отражение върху дейността на субекта /като беше посочено по-горе/, но този ефект ще се прояви и при налагане на ПАМ за минималния срок. Видно от протокола – има несъответствие между отчетените продажби, касовата наличност и въведените средства, което е индиция за липса на финансова дисциплина при търговеца включително и поради това, че за посочените разминавания няма обяснение. За продължителността на срока се прави конкретна преценка и съдът намира, че ответникът я е направил. Изложените мотиви не са общи и не правят заповедта незаконосъобразна, като в посочения смисъл при подобно мотивиране на срока съставът вече се е произнесъл напр. решение №7722 от 18.12.2018г. по адм.дело №13965/2017г. оставено в сила с решение №13605 от 14.10.2019г. по адм.дело №3797/2019Г- Ю. на ВАС.

На последно място трябва да се има предвид, че заповедта е съобразена и с целта на закона. Същата не е репресия по отношение на търговеца, а налагането и възпитаването на финансова дисциплина. Последната се изразява в спазването на фискалните правила и задължението да се отчита всяка една продажба независимо от стойността ѝ. Органите на НАП не могат да осъществяват постоянен контрол по

отношение на търговията, но с налагането на процесната ПАМ и привикването на търговеца към идеята, че правилата по отношение на оборота, следва да се зачитат, ще се постигне именно посочената цел. Ето защо налагането на ПАМ, макар да се свързва с конкретно противоправно поведение на търговеца, водещо до засягане на фиска-акцента не е върху последното, а е постигането на превенция. Затварянето на обекта пряко рефлектира в сферата на търговеца и е сигнал, че при подобно неиздаване на касов бон за извършените в обекта продажби /назависимо на каква стойност и за една или няколко покупки/ – ще последва същата мярка. По –този начин търговецът най-осезаемо може да промени за бъдеще поведението си. Не е достатъчно да има предупреждение или налагане на санкция по ЗАНН, законодателят е преценил, че мярката, която следва да се наложи е именно затваряне на обекта. С тази мярка се дава сигнал и по отношение на останалите търговци, че при неспазване и от тяхна страна на правилата по наредбата – мярката ще се отрази и в тяхната сфера. Тази мярка макар и крайна, но предвид липсата на критичност и уклон да има отклонение от правилата – е преценено, че постига в цялост целта си и ефекта да бъде катаризатор на поведението на самия търговец и на останалите участващи в оборота.

Следователно –заповедта е постановена от компетентен орган, процесуално и материално-законосъобразна. Същата съответства и с целта на закона. Не се установи мярката да е предприета по преследване на друга цел.

С оглед изложеното жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли ведно с последиците –юрк.възнаграждение в минимален размер от 100лв. по реда на Наредбата за заплащане на правна помощ във връзка със ЗПП.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление[жк] [улица]

ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка ФК-С985-0040145 от 23.03.2021г. на Началник отдел „Оперативни дейности“-ГУ“ФК“ при ЦУ на НАП -С., с която е постановено запечатване за срок от 14 дни на търговски обект млекарница „Р.“, находяща се на пазар „К. село“.

ОСЪЖДА Б.“ Е. ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление[жк] [улица] -да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ.Преписи на страните.

Съдия: